

Igazságosabban és testvériesebben!

LUKÁCS LÁSZLÓ

Bő egy esztendeje már, hogy a püspöki kar körlevélben fordult a hívők-höz és minden jóakarátú emberhez. A párbeszédre, közös gondolkodásra, cselekvésre hívó felszólítást országszerte örömmel fogadták. A jóakarátú, együttműködésre kész párbeszéd országos vitafórummá terebélyesedett, nemcsak az egyházon belül, hanem — sőt elsősorban — az egyház tanítását vallók és a társadalom másként gondolkodó csoportjai között. A tettek még váratnak magukra, de felcsillant a remény, hogy ha mindkét fél komolyan veszi az összefogást a társadalom érdekében, akkor az esetleges konkrét eseményeken túl valami megváltozik az egyházon belül, az egyház és a társadalom viszonyában, de magában a társadalomban is.

A párbeszéd több síkon indult meg. Egyrészt az egyházon belül, másrészt a politikai pártokkal, társadalmi szervezetekkel közös rendezvényeken. Változott a fórumok intellektuális színvonala is, a népszerűsítő ismeretterjesztéstől a legfelkészültebb szakértők tudományos vitájáig. Jellegét tekintve egyedülálló volt az a találkozó, amelyet a püspöki kar Tömegkommunikációs Irodája különböző civil szervezetekkel közösen rendezett. Az elméleti előadásokat konkrét beszámolók követték: mit tesznek különböző egyházi és társadalmi szervezetek egy igazságosabb és testvériesebb Magyarországért. A magyar társadalomnak olyan csoportjai, személyiségei találkoztak itt egymással, akiket hitük, eszményrendszerük, politikai hovatartozásuk talán évtizedek óta elválasztott egymástól, s akik most örömmel fedezhették fel, hogy vannak közös eszményeik, félteni-, vallani-, tenni-alkotók.

A tudományos továbbgondolkodást a Kossuth Klub vitaestjei és a Magyar Tudományos Akadémia különböző intézeteivel közösen rendezett kétnapos konferencia segítette a leghatékonyabban. Láthatóvá vált, milyen tág horizonton kell körültekintenie annak, aki mai világunkban helyesen akar tájékozódni. Nyilvánvalóvá lett viszont az is, hogy elkerülhetetlenül át kell jutnunk a kor diktálta modernizációs folyamaton. Nem térhetünk ki a változás és változtatás kényszere elől. Ugyanakkor viszont a modernizáció csak akkor szolgálja, s nem rombolja az embert, ha szilárdan ragaszkodik azokhoz az erkölcsi normákhoz, amelyek az egyén és a társadalom életének fundamentumát alkotják.

E számunkban három előadást közlünk az említett konferenciákból, hogy jelezzük és erősítsük a megindult folyamatokat, s a szavaktól eljussunk a cselekvésig, a vitáktól a tettekig, az ellenségeskedésből az összefogásig.